RĂZVAN VOICU

LUPTA PENTRU PĂSTRAREA IDENTITĂȚII NAȚIONALE!

Bucureşti
2008

Răzvan Voicu

LUPTA PENTRU PĂSTRAREA IDENTITĂȚII NAȚIONALE!

Răzvan Voicu
„ Esența spirituală determină conduita morală."

rzvnvoicu@yahoo.com
ISBN: 978-973-0-05572-6

Introducere

Această carte continuă ideea de păstrare a identității naționale chiar şi în condițiile omogenizării planetare ce se preconizează. Cei ce au avut amabilitatea de a-mi răspunde la întrebările adresate domniilor lor, sunt vechi luptători români, care simt şi cred în românismul nostru, care luptă, prin mijloace proprii, pentru păstrarea idențității naționale. În această carte, ca şi în altele, am venit cu exemplificări istorice străvechi privind evoluția civilizației româneşti, pentru a imprima o nouă gândire românească, plină de energie şi izbândă națională.

Cum viitorul național este strâns legat de viitorul ecologic planetar, nu am putut să nu vorbesc şi despre ecologie şi implicațiile acestei ştiințe în evoluția spirituală şi materială a oamenilor.

Întrebările se doresc a fi arme de luptă în slujba păstrării identității Națiunii Române, atât de mult încercată în istorie.

Cugetări

Dr.ing.Răzvan Voicu

Singura Mişcare cu adevărat puternică este cea care reapare.

Marea acoperă, munții descoperă frumusețiile Naturii.

Munceşti pentru o pâine şi lupți pentru un ideal.

Universul ne fascinează, Natura ne înrolează.

Invidia nu vine, în general, din neştiință ci din neputință!

Foarte rar, enoriaşii se adună în primul rând din cauza preoților.

Să te odihneşti activ reprezintă primul pas al unei educații solide.

Primăvara izbândeşte, iarna soseşte.

Nu neapărat dacă-ți place viteza, respecți şi timpul!

Respecți că merită, nu că trebuie!

Pentru stâpâni, sclavii cei mai valoroşi sunt cei care nu cunosc libertatea.

Vezi întâi ce realizezi, după aceea cine te înțelege!

Universul ți-a oferit timpul, respectă-l!

Poți fi înaintea tuturor cu un pas, dar nu şi înaintea timpului!

În general, puterea vine numai din număr când nu există credință!

Ca să termini o treabă, trebuie mai întâi să o începi!

Opera de artă, care poate fi continuată, este înțeleasă.

Bucuria roadelor trebuie să fie mai mică decât bucuria muncii!

Drumul înțelegerii adevărate se formează fără interes.

Să trăieşti numai pentru prezent înseamnă să trădezi viitorul!

Natura te ajută să o înțelegi!

Principiile cu adevărat valoroase te mențin pe calea adevărului.

Nu fugi de adevăr, ci te ascunzi de el!

Izvorul este limpede, doar pentru cei ce-i înțeleg menirea!

Să ai avere nu-i o ruşine, dar să nu o împarți cu nimeni, da.

Dacă eşti capabil, celor dragi arată-le drumul, nu şi locul în care trebuie să ajungă.

◊

Singura bucurie, a unui om pesimist, este pesimismul altuia.

◊

Libertatea nu poate fi exclusă, ci doar îngrădită!

◊

O avere, se apără cu altă avere.

◊

Ideile cu adevărat valoroase îți vin din Univers!

◊

Frica o ai, curajul îl capeți prin luptă!

◊

Începi să ai inteligență când poți percepe altă inteligență!

◊

Pentru unii timpul nu are valoare, pentru unii este necesar, pentru cei puțini timpul este prețios.

◊

Pentru cei dragi credința, pentru cei mulți conştiința!

◊

Pe şacal cel mai rău îl supără mândria leului.

◊

Distincția primită este cea muncită, distincția avută este înnăscută!

◊

Frumusețea femeii este un miracol, care trece într-o clipă!

◊

Foarte rar oamenii se adună pentru a crea, în general ei se adună pentru a munci sau a fura.

◊

Cauza îi oferă valoare unității!

Dacă reuşeşti cu ajutorul altuia, măcar să-ți rămână mulțumirea.

◊

La femeile inteligente, frumusețea este importantă, dar nu esențială!

◊

Întotdeauna, în spatele frontului trebuie să existe femeile!

◊

Victoriile au valoarea comandanților!

◊

Femeile nu sunt fricoase, sunt prudente!

◊

Mulți oameni se ajută între ei, puțini se completează!

◊

Cei ce-ți impun timpul îți guvernează şi viața!

◊

Să fii nemulțumit ai o povară, las-o numai pentru tine!

◊

Pe prost nu-l contrazice că-ți pierzi timpul degeaba!

◊

Piscurile domină munții, dar nu şi izvoarele, în ele se oglidesc!

◊

Mergi unde vrei, ajungi unde poți!

◊

Geniul nu se realizează, se naşte!

◊

Sufletul religiei este credința!

◊

Dacă eşti un om adevărat, viața îți măreşte orizontul, nu-ți schimbă caracterul.

Nu te supăra pe prost, fă-te că nu există!

În unele cazuri, cea mai mare inteligenţă nu provine din ştiinţă ci din neştiinţă.

Cei ce n-au inteligenţă, sunt fuduli, dar n-au esenţă!

Nu toţi cei ce nu pierd timpul înseamnă că-l şi preţuiesc!

Sufletul se sprijină pe valoarea principiilor!

Unde naţionalismul dispare, materialismul apare!

Cel mai mare caracter este cel care descoperă caractere puternice.

Cel care preţuieşte cu adevărat dreptatea în mod cert cândva a luptat pentru ea.

Spiritul muntelui aduce licărirea izvoarelor!

Voinţa completează destinul!

Valoarea unei creaţii se oglindeşte în drumurile care pornesc din ea!

Adevărul, mai mult încurcă decât doare!

În general, copiii de bani gata sunt educaţi pentru bani, nu pentru ei!

Esenţa tenacităţii o reprezintă scopul!

Femeia este misterioasă pentru a menţine incertitudinea!

Pădurea îţi arată viaţa, noi respectăm numai lemnul!

Aurul are mai multe compoziţii, esenţa lui este una!

Incompetenţa crează dependenţa!

Nu fugi după interes, că faci viaţa fără preţ!

Frica îţi poate aduce victoria, dar niciodată măreţia ei!

Spiritul învinge, materialismul se stinge!

Este un lucru extraordinar să ştii cum trebuie să ajuţi!

Marea calitate a unui om, este să progreseze înţelegând calităţile altora!

În geneal, să cucereşti este mai uşor decât să menţii ceea ce ai cucerit!

Esenţa spirituală determină conduita morală!

Răzvan Voicu
Întrebare

De ce tineretul din perioada interbelică a ales să meargă pe calea naționalismului – adică prin noi înşine - decât să emigreze?

Michaela Al. Orescu
Răspuns la întrebare

În perioada interbelică, mai mulți factori contribuiau la asanarea societății, desigur şi ca o ”renaştere” simptomatică, după o calamitate : Primul Război Mondial. Nevoia de refacere a Națiunii s-a bazat, în primul rând, pe nişte personalități ”providențiale”, caracterizate prin demnitate, onestitate, pregătire intelectuală şi probitate morală, alese la cârma națiunii şi care au condus cu discernământ şi experiență câştigată în Occident.

În al doilea rând, învățământul de toate gradele era asigurat de personalități cu dragoste de națiune, multe dintre ele cu pregătire şi în afara țării, oameni responsabili față de țara lor, neinfestați de corupție, neparveniți dornici de îmbogățire, unii chiar punând-şi în joc propria avere, în folosul propăşirii țării lor.

Familia era mult mai consolidată, în mediul rural ca şi în mediul urban şi era bazată pe tradiții şi pe concepții solide, pe responsabilitate şi morală.

În aceste condiții, tineretul avea în față ”modele” intelectuale şi morale, se bucura de o educație mult mai îngrijită, era instruit într-un învățământ necorupt şi se dezvolta în dragoste de neam, respect față de istorie, față de familie şi față de societate.

Toate aceste argumente explicau naționalismul decent şi chiar dacă destui îşi continuau studiile în Occident, la terminarea lor, sacrificau oferte foarte ispititoare în a-şi continua activitatea acolo, pentru a se întoarce în țară şi pune bazele activității lor în care s-au specializat, în condiții uneori grele, oricum incomparabile cu cele oferite în afara țării, numai din dragoste şi devotament față de neam.

Maria Frunzetti
Răspuns la întrebare

Tineretul din perioada interbelică nu era contaminat de mirajul occidentului şi nu se gândea să emigreze, pentru că în țara noastră condițiile de trai erau bune, exista liberate de exprimare şi posibilități de evoluție, aşa încât fiecare putea să-şi aleagă o cale în conformitate cu năzuințele sale.

Şerban Milcoveanu
Răspuns la întrebare

Opțiunea spusă de dumneavoastră (decât să emigreze) nu a existat în România interbelică şi nu şi-a pus nimeni această întrebare.

România întregită în 1918 cu toate provinciile ei istorice şi hotarele ei etnice era pentru toată lumea idealul concret pentru a valorifica resursele naturale pentru a crea cu forțele proprii şi pentru a construi pe verticală.

Până în 1918 idealul poporului român era pe orizontală, să adune laolaltă întrega Națiune, iar din 1918 idealul românilor a devenit construcția pe verticală a culturii şi civilizației care să ne facă utili şi respectați în întreaga omenire.

Idealul de construire pe verticală a avut mai multe forme de concretizare în practică şi îmi permit să menționez numai trei:

a) O burghezie națională creată prin noi înşine în colaborare reciproc avantajoasă cu capitalul străin. Aceasta a fost forma concretă a marilor frați Brătianu şi a Partidului Național Liberal din epoca când era forța propagandistă a istoriei.

b) Un stat de drept atât de perfect şi o ordine socială atât de stabilă încât să dorească şi să solicite oricine să se stabilească în România, inclusiv naționalitățiile conlocuitoare, cum ar fi de exemplu cea maghiară.Această formă concretă a lui Iuliu Maniu şi a Partidului Național din Transilvania care prin fuziunea din 1926 cu Partidul Țărănesc din Regat au creat cel mai popular partid din România cel Național Tărănesc.

c) Mişcarea Studențească de la 10 decembrie 1922 a creat Liga Apărării Național Creştine a lui A.C.Cuza, din aceasta s-a despris Legiunea Arhanghelui Mihail cunoscută ca Mişcarea Legionară a lui Corneliu Zelea Codreanu.

Această formă concretă este cunoscută în testamentul politic a lui Ionel Moța: ”Să faci Căpitane o Țară ca Soarele sfânt de pe Cer.”

Anton Lixăndroiu

Răspuns la întrebare

Înainte de 1989 presa din țară era controlată în totalitate de regimul comunist. Ştirile din afară nu erau publicate decât în mare măsura şi nimic despre diasporă nu se vorbea. După 1989, când presa a devenit liberă, a început a se informa populația României, despre o serie de evenimente din lume şi desigur şi despre diasporă, dar în mai mică măsură, asta la începutul noii orânduiri din țară.

În acest nou context, lumea întreagă, a început să fie informată de o serie de acțiuni antiromâneşti, care periclitau imaginea țării, a Națiunii Române. Se denatura istoria națională, se modificau granițele artificial, se ataca geografia țării, se ataca identitatea națională,aspecte care puneau România intr-o poziție ingrată în lume, total nejustificat. S-a început a se da informații despre diaspora română, de anumite organizații româneşti de pe mai multe continente: American, Australian şi European. În acest fel populația țării a luat la cunoştință că nu este singură, că românii chiar plecați din țară tot români au rămas.

În contextul acestor evenimente, românii din diasporă şi mulți din țară, nu au mai stat nepăsători în fața acestor jigniri ce li s-au adus şi au început a lua poziție, protestând prin toate mijloacele ce le aveau la îndemână, în principal fiind presa!

În urma acestei situații, a apărut forma actuală a naționalismului, foarte benefică în actuala situație de politică internă cât şi politică internațională.

Manifestările naționaliste nu s-au oprit numai la presă, ci au luat o amploare neşteptată, prin demonstrații (Ex. demonstrația de la New York în semn de protest contra postului american de televiziune CNS care a defăimat România în legătură cu copiii), prin acțiuni din tribunalele internaționale (Ex: cazul solicitării tribunalului de a obliga Ungaria de a-şi cere scuze pentru că a spus că în România s-au făcut crime în perioada Hortistă) şi chiar acțiuni curajoase, uneori ale oficialilor români (Ex: cazul Kosovo).

Toate acestea au dus la reapariția naționalismului foarte necesar pentru această perioadă, ceea ce demostrează că adevăratul naționalism nu a dispărut şi că nici nu va dispăre din România.

Există o politică, în toată Europa, si anume aceea ca generația nouă să nu mai fie sub influența generațiilor anterioare. Poate că această nouă doctrină va avea succes în oricare altă țară dar niciodată în România.

Influența vechiilor generații, a deosebitei noastre istorii, a caracterului acestui popor de a nu îşi renega obârşia, pământul străbun, obiceiurile şi religia, fac ca noua generație să respecte ideile vechiilor generații, de a nu se rupe de trecutul nostru unic în lume. Sigur că sunt voci care contestă cele de mai sus, dar nu vor avea puterea de a modifica ceea ce este adevărat şi anume caracterul, iubirea şi dragostea românului față de pământul pe care s-a născut.

Răzvan Voicu

Răspuns la întrebare

În acea perioadă tinerii români proveneau din familii de naționalitate română, naționalitate care tocmai se afirmase pe plan european şi mondial datorită Marii Uniri din decembrie 1918. La câte nedreptăți s-au făcut Națiunii Române, românii puteau fi mult mai puțin toleranți, dar nu a fost aşa şi acest lucru, care a arătat omenia naționalității române, a fost trecut cu vederea de mulți alții, care nu încetează şi astăzi să ne condamne că avem un stat național unitar.

Chiar dacă, România din primul război mondial a ieşit victorioasă şi întregită, aproximativ ca pe timpul vechilor daco-geți, a avut mult de suferit, dar bucuria Marii Uniri era mult mai mare față de suferințele îndurate.
Cum să nu fi fost tinerii de naționalitate română şi nu numai, din perioada interbelică, naționalişti când au luptat efectiv pentru formarea Unități Naționale? Cum să nu lupți pentru ceea ce ai creat, prin atâtea suferințe, prin atâtea nedreptăți?

Poltiticienii de astăzi, care în majoritate trădează cu bună ştiinţă valorile spirituale ale Naţiunii Române, nu şi-ar fi permis atunci, în perioda interbelică, să trădeze ca astăzi, pentru că nu ar mai fi existat.

Tineretul din perioda interbelică era naţionalist, eu zic, cu mici excepţii moderat, pentru că Statul nou format România avea şi mulţi duşmani care voiau s-o destrame din nou, iar pericolele veneau din toate părţile, iar ei, tinerii, erau conştienţi de acest lucru şi luptau cu dârzenie pentru ţara lor. Erau oameni adevăraţi. Aproape toţi tinerii voiau ca România să fie condusă de români pentru români. Aproape toţi aceşti tineri extraordinari au fost exterminaţi de comuniştii care aveau menirea de a distruge Statele Naţionale. Este valabil şi acum acest lucru numai că nu se mai numesc comunişti ci democraţi. Nu se pune problema să nu accept democraţia, dar să fie realizată de oameni adevăraţi şi responsabili pentru generaţiile viitoare şi pentru românismul nostru. Atunci România avea valori şi o ierarhie cât de cât meritorie care se afirmase prin valoare. În zilele noastre cei ce conduc România, în majoritate sunt cei mai mari duşmani ai Naţiuni Române şi nu este greu să observi acest lucru. În aceste condiţii naţionalismul moderat care este benefic diversităţii Naţiunilor, va dispărea încet, dar sigur.

Răzvan Voicu
Întrebare

A dispărut naţionalismul adevărat în România?

Michaela Al. Orescu
Răspuns la întrebare

Naţionalismul adevărat, decent şi justificat, nu a dispărut din România, el reprezentând relaţia dintre istoria poporului repectiv şi aspiraţiile lui, aşa cum naţionalismul există şi supravieţuieşte în toate neamurile organizate mai ales statal, indiferent este vorba de Anglia, Franţa, Germania, Italia, Rusia sau alte neamuri, ele iubindu-şi patria, pământul, istoria, civilizaţia, poporul.

În România o ţară atât de nedreptăţită, compromisă mai ales de alogeni şi chiar de unii proprii cetăţeni, vândută, jefuită, sabotată, neglijată, este mai mult decât explicabil şi justificat naţionalismul, sentiment care să-i revigoreze forţa de dăruire, să-i evidenţieze mândria foarte veche şi chiar cea modernă, demnă de aspiraţie şi respect, faţă de perioadele de înflorire să-i educe copii, tineretul şi adulţii şi să coaguleze în jurul idealului naţional toate păturile sociale.

Maria Frunzetti

Răspuns la întrebare

Naţionalismul adevărat nu a dispărut din România. El trăieşte în sufletele românilor pe care Dumnezeu i-a înzestrat cu inteligenţă, blândeţe, sensibilitate şi înţelepciune suficientă pentru a putea trăi în pace, înconjuraţi fiind de popoare care sunt trufaşe şi duşmănoase.

Şerban Milcoveanu

Răspuns la întrebare

Ideea naţională nu poate dispare din omenire întrucât naţiunile sunt fiinţe vii, colective, cu obligaţia de a-şi apăra existenţa şi de a merge mereu înainte.
Viaţa socială este o concurenţă în care cine nu creşte de fapt descreşte, cine nu înaintează de fapt dă înapoi, cine nu crează de fapt noul superior util, nu are alt final decât dispariţia, întâi istorică şi apoi biologică. Ca atare ideea naţională nu poate dispare cât timp vrem să existăm pe planeta Terra, în mijlocul junglei mondialiste.

În dinamica istoriei infrastructura economică decide mezostructura socială care la rândul ei decide suprastructura politică.

Producţia economică din trecut era cel mai bine ajutată de Statul Naţional Unitar, dar productivitatea economică din viitor cu concurenţă intercontinentală necesită forme mai largi şi mai cuprinzătoare, cum este actualul proiect de Uniune Europeană. Noi, întreaga Naţiune Română suntem fiinţe progresite şi ca atare suntem pentru Uniunea Europeană dar cu condiţia obligatorie să ne păstrăm identitatea naţională construită de mii de ani.

Răzvan Voicu

Răspuns la întrebare

În momentul când naţionalismul a dispărut cu desăvârşire într-o ţară, oamenii care o populează, reprezintă o masă de oameni, fără nici o însuşire cu adevărat valoroasă. Să conştientizezi că aparţii unei Naţiuni, întâi trebuie să înţelegi ce înseamnă o Naţiune, deci implicit principiile naţionale. România, din păcate, datorită luptelor fratricide din politică, care nu au nici-o legătură cu Naţiunea Română şi cu aspiraţiile ei naţionale, este în pragul colapsului economic şi moral şi chiar şi teritorial. Să nu uităm ca avem şi ţări vecine, nu toate în mod cert, dornice să ia teritorii româneşti care nu le-au aparţinut niciodată. Apoape toţi cei din Europa, când daco – geţii aveau un stat puternic şi dominau o mare parte din Europa, ei nici măcar nu existau. Eu nu fac apologia celor mai vechi locuitori ai spaţiului carpatic, dar este bine să se ştie acest lucru. Naţionalismul adevărat, care este de fapt naţionalismul moderat mai există încă la români, dar în enclave ce există pe tot cuprinsul ţării.

Aceste enclave trebuie legate între ele informatic şi energetic, pentru ca naționalismul moderat să domine în România, adică să domine respectul pentru trecutul nostru istoric.

Dacă nu mai ai ocazia să-l foloseşti, naționalismul dispare şi cu el şi Națiunea Română, decimată de sărăcie, de lipsa sprijinului moral, de mizeria umană indusă de politicienii români. Nu este nimic întâmplător că sunt scoase în față numai lucurile rele făcute de unii cetățeni români, dar cetățenii români nu sunt toți eceeaşi etnie, lucru care nu se spune. Nu suntem toți la fel, nu avem cum să fim toți la fel.

Sunt atâția români care realizează lucruri valoroase în toată Lumea, dar nu le face nimeni publice în mass media. Însinuarea că românul nu face decât rău unde se duce, că nu mai suntem în stare să ne autoguvernăm pentru că avem o clasă politică coruptă şi trădătoare, este realizată cu un scop bine definit: românii trebuie să-şi piardă identitatea pentru a dispărea din istorie. Nu mă interesează să scriu decât pentru cei care îşi pun problemele acestea, probleme care la prima vedere nu arată a fi adevărate, dar dacă te uiți mai atent observi că sunt adevărate. Naționalismul moderat este benefic oricărei Națiuni, cu condiția să nu fie exagerat. Sunt adeptul naționalismului moderat şi cred în acest naționalism, pentru că este singura cale de izbândă a românismului nostru, în mod cert fără ură fâță de etniile conlocuitoare. Nu se poate să fie toți de acord cu mine, dar măcar sunt mulțumit că mulți gândesc ca mine.

Răzvan Voicu
Întrebare

Este nevoie de o persoană providențială pentru a reface forța naționalismului din perioada interbelică?

Michaela Al. Orescu
Răspuns la întrebare

În toate timpurile au existat eroi civilizatori, conducători fără de care un neam şi o societate nu pot răzbi dificultățile. Conducătorul, însă, trebuie să fie licid, onest, hotărât şi curajos până la sacrificiu. Să fi trecut vremea eroilor ?

Maria Frunzetti
Răspuns la întrebare

Nu este nevoie de o nouă personalitate providențială care să focalizeze forța naționalismului românilor. Ea va renaşte spontan în măsura în care oamenii vor fi îndeajuns de conştienți de mizeria morală la care i-a condus indolența şi guvernarea greşită.

Şerban Milcoveanu
Răspuns la întrebare

În etapa social – culturală de atunci, a fost indispensabilă apariţia unui om providenţial care să adune totalitatea forţelor creatoare din România şi să conducă Naţiunea pe drumul eroismului civil.

În etapa de astăzi a evoluţiei social culturale, omul providenţial este înlocuit printr-o Instituţie cu aceleaşi resurse de eficienţă şi cu adaos de forţe colective.

Ca atare trebuie să fim în pas cu evoluţia istorică şi să mizăm pe posibilitatea conducerii colective a Instituţiei, păstrând ca rezervă istorică posibilitatea sau mai exact necesitatea omului providenţial.

Anton Lixăndroiu
Răspuns la întrebare

Deocamdată nu există o organizare perfectă, care să conducă tineretul şi actuala generaţie în spirit cu adevărat naţional.
Se fac încercări, apar idei, propuneri, dar va veni şi ziua când generaţia nouă va beneficia de un adevărat lider inteligent şi cu dragoste de ţară, care să conducă şi mai ales să apere idealurile acestei ancestrale Naţiuni, care este formată din români.

Răzvan Voicu
Răspuns la întrebare

Naţionalismul din perioada interbelică a fost format din oameni curajoşi şi inteligenţi, au fost şi mulţi, au avut idei cu adevărat de elită. Nu ştiu cănd ne vom mai întâlni noi cu asemenea oameni. Cum am mai spus-o de nenumărate ori, naţionalismul românesc trebuie să existe ca la orice Naţiune Europeană şi nu numai.

Chiar dacă s-ar găsi o persoană providenţială capabilă să refacă mândria şi naţionalismul Naţiunii Române nu prea are cu cine să lupte pentru a pune în practică ideile care îl caracterizează. Numai folosirea forţelor energetice extraordinare care există pe teritoriul nostru, în conlucrare cu oamenii providenţiali ar putea readuce în sufletele noastre româneşti, mândria străbunilor noştri.

Răzvan Voicu
Întrebare

Fără naţionalism România are şanse de a se menţine în aceleaşi hotare?

Michaela Al. Orescu
Răspuns la întrebare

Menţinerea României în aceleaşi hotare, şi aşa ştirbite, depinde de sănătatea morală, de patriotismul şi de dăruirea conducătorilor şi a cetăţenilor ei.

Maria Frunzetti
Răspuns la întrebare

Naţiunea Română are rădăcini adânci solul natal al strămăşilor săi, este veşnic influenţat de radiaţiile solului şi nu are instincte migratorii. Ea îşi trăieşte liber şi sincer sentimentele patriotice naturale, pe care cei din diaspora nu le-au pierdut şi în multe ocazii pot să ajute la redresarea României.

Şerban Milcoveanu
Răspuns la întrebare

Fără ideea naţională şi fără cultul Naţiunii, nu poate exista România.

Orice Stat Planetar Omogen nu poate fi decât dispariţia micilor Naţiuni şi spravieţuirea marilor Naţiuni.
Aşa încât a renunţa la naţionalism sau a nu utiliza naţionalismul, are semn de egalitate: Intâi cu pierderea graniţelor şi apoi cu dispariţia identităţii.
Este planul odios care a fost vehiculat de marxim-leninism cu aşa zisă lupta de clasă şi care se încearcă în prezent cu aşa zisa prosperitate mondialistă.

Anton Lixăndroiu
Răspuns la întrebare

Fără naţionalism, România îşi riscă enorm propria existenţă. Revendicările majorităţii maghiarilor din Transilvania, lucru pe care l-am mai spus confirmă nevoia de a avea un naţionalism bazat pe dreptate, adevăr istoric, legalitate şi respect pentru Constituţia Ţării. Este de menţionat unitatea majoră a tuturor românilor, din ţară şi din afară, în contextul situaţiei din Kosovo, situaţie care poate afecta şi ţara noastră, iar în urma mişcărilor iredentiste, chiar şi la nivelul superior al administraţiei române, aceştia au dat chiar o lecţie celor care vor schimbarea graniţelor României şi este greu de crezut că Europa va admite ca în România să aiba loc confruntări, acestea putând duce la un mare război care nu este dorit de nimeni.

Trebuie totuşi menţionat că există în conducerea Statului Român şi persoane care au inchis ochii la multe acţiuni antiromâneşti de pe teritoriul ţării, nu au luat nici o măsură de a combate aceste acte indreptate împotriva Naţiunii Române. (Ex: amplasarea statuilor generalilor criminali unguri, de la revoluţia din 1848, în Arad, generali care au ucis zeci mii de români şi care aceşti generali au fost executaţi de austrieci, acordul ca pe teritoriul Ţării să existe unităţi de antrenament pentru iredentiştii maghiari, acordul ca în anumite zone din ţară cetăţenii de etnie română, la ei acasă, să fie lipsiţi de drepturi, distrugerea tricorolului românesc etc.)

Forma de naţionalism, libertatea presei, au făcut ca aceste acţiuni să fie oprite, combătute şi atenţionate din punct de vedere politic. Vă daţi seama ce ar fi dacă nu ar exista acest naţionalism?; ţara nu ar mai supravieţui, graniţele ar fi modificate şi chiar identitatea naţională ar putea fi pierdută!

Răzvan Voicu
Răspuns la întrebare

Nici un stat Naţional Unitar, cum este România, nu-şi permite să-şi piardă naţionalismul moderat pentru că îşi poate pierde identitatea şi implicit şi hotarele. Pentru că aşa cum lupţi pentru pământul şi casa ta, pentru că conştientizezi acest lucru, tot aşa lupţi şi pentru valorile tale naţionale, pentru tot ce înseamnă românesc, deci implicit şi pentru hotarele ţării.

Răzvan Voicu
Întrebare

Vor învinge Statele Naţionale în faţa omogenizării?

Michaela Al. Orescu
Răspuns la întrebare

Este de sperat că integrarea în unele organisme mondiale va aduce multe avantaje legislative şi materiale şi va conserva statele naţionale în entitatea lor, oricum, diferite oarecum între ele, privind diverse concepţii, cutume sau specific. În acelaşi timp, fiecare naţiune doreşte să-i fie respectată istoria, care nu poate fi anulată şi nici înlocuită cu istoria altor naţiuni mai proeminente. Desigur, nici Anglia, nici Franţa, nici Germania, ori alte ţări importante europene nu vor admite o omogenizare, fiecare păstrându-şi tradiţiile, istoria, graiul naţional şi cultura.

Şerban Milcoveanu
Răspuns la întrebare

Sigur, este discutabil viitorul micilor Naţiuni şi a micilor state, în acest prezent cosmopolit care pregăteşte Statul Omogen Planetar.
În această eventualitate, este certă dispariţia Naţiunilor care stau idiferente şi care nu se adaptează cu voinţa de creare a unei proprii istorii.

Legea vieții sociale ca şi legea vieții individuală, este să te adaptezi la ceea ce nu poate fi schimbat şi să optimizezi ceea ce poate fi transformat. Or acest scop nu poate fi realizat prin încăpățânare egală cu indiferența, ci numai prin crearea continuă de nou superior util.

Răzvan Voicu
Răspuns la întrebare

Un mare ajutor, în fața omogenizării este înțelegerea sinceră, mai ales între statele mai mici, care rezistă mai greu în fața omogenizării, decât statele mari.

Răzvan Voicu
Întrebare

Credeți în viitorul ecologic al Planetei?

Michaela Al. Orescu
Răspuns la întrebare

Trebuie imperios să credem în viitorul ecologic al Planetei Terra, viitor de care depinde viața Naturii şi a noastră a tuturora. Studiile, intervențiile legale, controlul factorilor nocivi, mobilizarea tuturor oamenilor în demersurile ecologice find singurele condiții de supraviețuire a Terrei, şi aşa destul de periclitată.

Trebuie luate atitudini ferme privind puritatea oceanelor, a apelor curgătoare, îngeneral, impiedicarea defrişărilor samavolnice de păduri, amenințarea intoxicării atmosferei şi a uscatului, marile ” răni ” deşertice fiind deja prea multe şi care amenință să căştige teren.

Maria Frunzetti
Răspuns la întrebare

Având credință puternică în Dumnezeu, nu pot să nu cred în viitorul ecologic al Planetei, căci Dumnezeu nu şi-a abandonat planetele. Oamenii fac multe greşeli nesocotind legile ecologice, dar ei vor trebui să invețe din aceste greseli, până nu va fi imposibilă refacerea Planetei.

Şerban Milcoveanu
Răspuns la întrebare

Omul este în unitate reciproc avantajoasă cu mediul natural şi cu mediul social înconjurător. Aşa cum se dezvoltă marea industrie şi aşa cum se înmulțeşte populația umană numai este îngăduit luxul de a ignora mediul înconjurător şi din ce în ce mai stringentă este obligația de a-i păstra armonia firească şi de a-i omogeniza continuitatea progresită.

Ecologia a devenit o ştiință obligatorie şi una din obligațiile majore întâi ale Guvernelor, iar mai apoi a întregii populații. Dacă nu ne respectăm mediul, suntem condamnați la pieire sigură.

De aici, importanța cunoştiințelor ecologice şi mai ales la realizărilor ecologice.

Atât poate spune un medic care de la îngrijirea bolnavilor gândeşte la îngrijirea Națiunii şi mai apoi la îngrijirea întregii omeniri. Aşteptăm nu îndrumarea ştiințifică, ci decizia politică de înfăptuire a politicii ecologice în România.

Anton Lixăndroiu

Răspuns la întrebare

Viitorul ecologic al Planetei este foarte periclitat şi desigur că şi România intră în acest context. Ceea ce s-a făcut în ultimii 10-15 ani, în Lume şi chiar în țara noastră, în acest domeniu este o crimă impotriva naturii. Sunt neceasre măsuri care să apere tot ce aparține de natură, altfel Paneta va fi distrusă

Răzvan Voicu

Răspuns la întrebare

La această întrebare este mult de discutat, se poate face chiar o carte cu acest subiect atât de important pentru noi toți. Teoria ecologică depinde direct de gradul de dezvoltare morală şi intelecuală a populațiilor omeneşti. Conştientizarea principiilor ecologiei generale se face numai printr-o educație eficientă.

Prin această educație ecologică care ar trebui să ajungă la rangul de credință, populațiile omeneşti ale Terrei vor respecta cu adevărat mediul înconjurător şi Planeta noastră va avea un adevărat viitor ecologic.

Dar acest viitor ecologic nu va avea nici o şansă de reuşită fără implicarea masivă a marilor trusturi industriale nevoite să realizeze produse ecologice şi să nu aibă în vedere în primul rând câştigul material. Banii nu pot dezvolta spiritual oamenii, adică să creeze valori spirituale, ci pot crea şi menține inteligența dătătoare de progres material. Degeaba descoperi noi astre şi galaxii şi realizezi calculatoare ultraperformante care te ajută în toate domeniile, dar care nu ne ajută decât la progesul ştiințific însă fără implicații directe şi benefice pentru Terra. Regresul spiritual major s-a realizat din cauza materialismului mondial, unde banii domină autoritar viața Terrei.

Sunt convins totuşi, că într-un final, oamenii îşi vor da seama că trebuie să creeze un viitor cu adevărat ecologic Planetei noastre.

Răzvan Voicu
Întrebare

Credeți că diaspora poate să ajute la redresare României?

Michaela Al. Orescu
Răspuns la întrebare

Desigur că diaspora poate ajuta şi ea în ceea ce priveşte redresarea României şi avem semnale din partea unor români – răspândiți în toată lumea, care sunt cu gândul, cu sufletul, şi unii contribuind efectiv, prin eforturile şi susşinerea lor morală, poate şi materială, îndreptată către redresarea României.

Legat de aceste demersuri şi intenții, este necesar să aminjtim românilor din lăuntrul țării sau de aiurea, motivele pentru care nu se pot rupe de rădăcini, aceste fiind prea vechi şi prea puternice pentru ca adversitățile din lăuntrul şi din afara țării să poată anihila, pierde, oculta, înnăbuşi legătura lor cu Patria, demnitatea şi mândria de a parține aecsteia reprezentând ”legătua de bază” fără de care nu reprezinți nimic, aşa cum un copac nu se poate menține verde şi mîndru fără rădăcini.

De aceea, încercăm un periplu în istoria cea mai veche a neamului românesc, cu argumente autentice, bazate pe documente, care să trezească din amorțire conştiința apartenenței la o istorie care stă la baza multor popoare. Ea nu există pentru cei ce nu o cunosc !

Maria Frunzetti
Răspuns la întrebare

Desigur că diaspora poate să ajute la redresarea României, întrucât mulți dintre cei ce au plecat din Țară au plecat ca să-şi salveze viața pentru că fiind naționalişti declarați, erau prigoniți în propria lor țară.

Şerban Milcoveanu
Răspuns la întrebare

Noi cei din interiorul României punem mari nădejdi în contribuția diasporei la apărarea şi continuitatea României. Dar răspunderea istorică o au conştiințele celor din interiorul Țării. Dacă printr-o tragedie va dispărea România, vinovăția istorică nu o au naționalitățiile conlocuitoare şi nici românii din diasporă, ci numai şi numai noi cei din interiorul Țării, cu viață individuală identificată cu viața națională.

Anton Lixăndroiu
Răspuns la întrebare

Un mare ajutor la redresarea imaginii țării noastre, a fost şi cel din partea diasporei. Românii care trăiesc în afara granițelor şi care se apropie de impresionantul număr de circa 11 milioane, nu îşi mai ascund identitatea, ci o etalează cu mândrie. Românii din USA,Canada, Australia, Spania, Argentina, etc, au început să se organizeze: presă proprie, şcoli în limba română, respectă toate zilele naționale, etc.

O mare contribuție o au bisericile noastre care țin activ spiritul religios şi patriotic.

Foarte mulți români din diasporă duc o luptă acerbă cu toți cei care caută să defăimeze Țara noastră, istoria, geografia țării, datinile, tradițiile etc. Au fost cazuri când s-a mers până la senatori americani şi congresmeni americani, sesizați de românii din USA, când s-au făcut notații antiromâneşti. S-au organizat demostrații contra celor care au căutat să denigreze Țara noastra. Fără acest ajutor al diasporei, țara noastră ar fi în mare dificultate şi de aceea legătura țară-diasporă trebuie intreținută la cel mai mare nivel, ajutorul acestora este, pot spune, hotărâtor în continuarea existenței țării noastre.

Răzvan Voicu

Răspuns la întrebare

În mod cert, diaspora poate să ajute la redresarea României. Dar cei din diasporă văd că tot ce este românesc valoros este distrus imediat de politicienii noştri care răspund cu promtitudine la ordinele celor mai putenici decât ei.
După părerea mea diaspora română trebuie să se organizeze bine, să aibă lideri valoroşi care să fie şi naționalişti moderați, capabili să rişte pentru al lua în stăpânire scena politică românească.

PELASGII ARIMANI, ARIMI, RAMI, ARIMASPI, ARIMPHEI, ÎN EUROPA ÎNCEPÂND DIN 10.000 î.H.

cs. dr. Michaela Al. Orescu

În DACIA, extinsă între Nipru, Rin şi Tracia, având centrul politic şi religios în Transilvania(România de astăzi), îşi deşfăşura civlizația, cea mai extinsă şi mai războinică populație pelasgică. Dealtfel, pelasgii europeni acupau întreaga Europă, Asia Mică, nordul Africii, întreg bazinul mediteranian, iar carienii pelascgi au fost primii care au atins Americile. Marii eroi civilizatori ai acestor spații au fost Uran, Saturn, Apollon, Hermes, precum şi Typhon, gigant, ca şi pelasgul Prometeu, regele scytilor.

Urmaşii lor au fost conducătorii sciților, ai agathirşilor, şi gelonilor şi ai latinilor (cu mult înainte de întemeierea Imperiului Roman), aceşti conducători dând numele lor popoarelor pe care le conduceau.
Eroii conducători şi întemeietori, au fost zeificați în Spațiul Carpatic, acolo unde s-au născut, şi legile, religia, moravurile impuse de ei erau valabile în toată lumea pelasgă. Armunus era numele lui Jupiter al Arimilor, (Zeus), el devenind mai târziu, în Imperiul Roman ”Jupiter Ruminus ”. Capadocii îl numeau ” Zeul Dakin”. Marte, zeul războiului mai era numit Arimanios (sufixele us, as, is, es, ca şi diftongurile au, ou, oe aveau origine pelasgă).
Arimii de la Dunărea de Jos apar în izvoarele geografice vechi şi cu numele de rami.

Ptolemeau Claudius menționează Ramidava, unul dintre cele mai importante orașe ale Daciei meridionale. (Ptolemeu, " Geografia", Cart. III.8.4.) Rimdacii locuiau în apropierea colchilor, la nordul Mării Negre.
În lucrarea " Argonautica" a lui Orpheu, ca și la Ovidiu este menționat orașul " Romechium"(Ovidiu, " Methamorfoze" Cartea XV.v.705).

În Dacia meridională, sun romani, era menționată localitatea"Romula".
Aristeas din Proconnes, celebru poet și profet al lui Apollon, contemporan cu Homer, spune despre pelasgii hiporboreeni arimaspi : " Războinici mulți și foarte puternici, avuți în herghelii, în turme și cirezi de vite ; bărbați cu plete stufoase, ce fâlfâie în aer ; cei mai robuști din toți oamenii, având fiecare câte un ochi în fruntea sa cea frumoasă". Nicolae Densușianu, " Dacia Preistorică").
Istoricul evreu Josephus Flavius (sec.I d.H.) numește"arimani" pe " lusitani" și pe "cantabri". (Jos. Flav. " Bell. Jud." II.c.16), iar iberii cei vechi din Peninsula Iberică îi menționează ca numindu-se" romani" (Jos. Flav, c. " Apionem"Cart. II.4).
Arimii, vechii locuitori ai Daciei, se mai numeau " rumoni" și "rumuni", fiind cunoscut numele principelui dac " Rumon" (Ammmianus, Cart. XVII.c.12) și localitatea " Sclavinum Rumunense", astăzi Slăveni, în județul Romanați. (N. Densușianu).

La chestionarele lui N. Densușianu, comuna Mihăești, Muscel a răspuns : " nu am venit de nicăieri, ci ne-am pomenit aici". Românii din comuna Cosmești – Galați au răspuns: "suntem aici de la începutul lumii " ; comunele Bordeiu – Verde- Brăila și Podeni - Prahova au răspuns : " sământa noastră este de la uriești", iar comuna Drajna de Sus – Prahova au răspuns : " românii de astăzi s-au numit mai înainte "râmni" și "râmpleni". Iovan Iorgovan era numit " ficior de râmlean". (Teodorescu, " Poezii pop." P. 419.).
Pe o veche inscripție din muzeul Capitolin este menționat " Hercoles Romillianus" (Guasco "Mus. Capitol " I.60. nr.30).
În Dacia Ripensis exista localitatea "Romulianum"(Aur. Victor, " Epit."40) și în Thracia, localitatea " Ramlum".
Tradițiile țăranilor din Bucovina și Moldova spun că aveau " Țara Rohmanilor", situată la miazăzi de Moldova. (N. Densușianu, " Chest.ist. com Bogdănești – Tutova). Între ei, erau rohmanii anahoreți, religioși, " blajini", considerați sfinți de cei din jur, aceiași cu " arimpheii", la Plinius, Cart. VI.14.2.) și la Mela " Orb. Descr. " Cart. I.2.19). Acești rohmani – arimphei au fost asociați cu legenda Insulei Leuce - "Insula Fericiților" (astăzi Ostrovul Letea), insula fiind acoperită de aluviunile Dunării). În insula Leuce se retrăgeau după moarte, sufletele eroilor și ea este ecolul " Insulelor Fericite" care înainte de 10000 î.H. era Atlandida.

PELASGII ÎN ITALIA

Prima civilizație politică, socială şi religioasă, în Peninsula Italiei, a fost datorată pelasgilor coborâți de la Carpați şi Dunărea de Jos, din Peninsula Haemus (Balcani), cu mii de ani înainte de căderea Troiei 1185 î.H.) pe parcursul diverselor perioade. Tradițiile grecilor şi ale romanilor menționează o serie lungă de migrații pelasge. Ianus, din țara hiperboreilor (de la nord de Dunăre) s-a aşezat în Peninsula Italică, împreună cu oamenii lui, erou civilizator ca şi Saturn, acesta din urmă refugiat în peninsulă, după înfrângerea lui de către fiii săi ; Typhon, din țara arimilor nordul Dunării), urmaş a lui Saturn, învins de Joe, ca şi de Hercules din aceleaşi locuri nordice, care a venit cu oştiri numeroase, întemeind în Penisula Italică multe colonii agricole (Dionysios din Halicarnas Cart. I.39-42). O parte din populația nordului Daciei – Ausonii – Ozoni (Oşenii de astăzi) din Maramureş, au fost printre primii care s-au aşezat în Penisula Italică, sub conducerea lui Auson, fiul lui Atlas, Auson fiind cel dintâi care a domnit la Roma (încă neîntemeiată, după istoria oficială).

Fiul lui Hercules, Latinus – Telephus, a condus triburile latinilor (prisci – bătrâni) în Peninsula Italică, înaintea venirii aici a struscilor, urmaşi ai troienilor, refugiați.

Ligurii de lângă Carpați şi Dunărea de Jos, au format colonii în peninsulă. (Plinius, Cart.III.21.1.). O parte dintre liguri, unul dintre cele mai războinice triburi, se numeau ” deciates” (Plinius, Cart. III.7.1.) şi s-au aşezat la apusul Alpilor ; cei din Alpii maritimi aveau un oraş principal numit Antipolis, acestora, romanii acordându-le cetățenia. (Plinius, Cart. III.5.5), Alte triburi de proveniență carpatică, stabilite în Alpi, se numeau”montani” (tot pelasgo- arimice). (Plinius, Cart, III.24.2) şi de asemeni ” belaci”(vlaci – vlahi), ” comati” sau ” capilati”, cărora împăratul Neron le-a acordat, deasemenea, cetățenia română.

O parte dintre ” ligurii- stoeni”, asezați în centrul Peninsulei Italice, au întemeiat vechiul oras numit ” Ariminiun” (Rimini). Vechea populație rustică de pe teritoriul Liguriei se numea, în legile longobarde, ” arimani” (Du Cange”Gloss. Med.et inf.lat, ”).

Diferitele neamuri ligure din Valea Padului se mai numeau şi ”romani” – (Romaioi – Arimani) (Strabon, Cart. V.I.10). O aşezare de pe teritoriul ligurilor din Alpi, se numea în epoca clasică romană ”Rama”. Râul Pad (Po) se numea în epoca ligurilor Bodincus (Plinius, Cart. III.20.8.). Acesta spune că ligurii trimiteau la Roma caşul ciobănesc (”coebanum caseum”), făcut mai ales din lapte de oi. (Plinius Cart. XI.9.7.1).Ligurii aveau aşezări vechi, cu numele : Luna (Frontini, ”Strateg.”III.21.) şi ”Alba”. Numele vechi al Alpilor era Albia (Strabon, Cart. IV.6.1.). În ” Vadum Sabatium”, vechii liguri aveau muntele ”Mancelus” (rom. Muncel) (C.I.L.VOL.V.nr.7749).

Umbrii, deasemenea pelasgi vechi carpatici erau faimoşi. (Pliniu, Cart. III.19.1.). Ptolemeu Cl. aminteşte o populație din Sarmația europană, numită ”ombrones”. Umbrii roiți în Peninsula. Italică, sunt menționați în insripțiile romane referitoare la Dacia (Cocceius Umbrianus, pontifex civitatis Paralisensium Provinciae Daciae e Aur Umbrianus” (C.I.L.III.nr.2866 şi 864). Scymnus spune că Latinus a fost protopărintele umbrilor (Scymnus, ”Orb. Descr.”, v.225). Cel mai important document despre limba umbrică este reprezentat prin ” Tablele de aramă” numite ”engubine” (”Tabulae Inguvinae”), descoperite în anul 1444 într-o subterană din oraşul Gubbio (Iguvium), care demostrează că umbrii aveau aceeaşi origine ca şi latinii (vechi) (Breal, ” Les Tables engubines”, I.(1875).

Istoricul Zenodot spunea că ”umbri” ar fi numele vechi al sabinilor (Dionysius din Halicarnas, Cart. II. 49).

Astfel, pelasgii carpatici au ocupat succesiv, sub diferite denumiri (ale multiplelor triburi şi conducători), pe parcursul a mii de ani, toate regiunile Peninsulei Italice, de la Alpi până la extremitățile de sud ale peninsulei : Istria, Liguria, Veneția, Umbria, Etruria, teritoiul sabinilor, Lațiu, Campania, Apulia, Iapygia, Lucania, Bruțiu şi insulele Corsica, Sardinia şi Sicilia.

Aceste populații care fundamentează cea dintâi viață politică, socială, şi religioasă a Peninsulei Italice, unele mai războinice şi mai faimoase, altele mai paşnice şi muncitoare, precum şi ” aborigenii” , ligurii, istrii, veneții, umbrii, tursenii (etruscii), sabinii, latinii, ramnii, oenotrii, peucetii, iapygii, siculii, sicanii, aparțiuneau, după cele mai vechi tradiții greceşti şi romane, marelui neam pelasg. (Nicolae Densuşianu” Dacia Preistorică”).

PELASGII ÎN GALIA

Înaintede a se face cunoscuți celții în Europa, întreg teritoriul Galiei era locuit de numeroase triburi, având aceeaşi limbă, legi, moravuri, credințe şi erau de neam pelasg.

În Galia meridională, între Alpi şi Marea Mediterană, Pirinei, Oceanul Atlantic şi Loire, locuiau aceste triburi. Alte triburi ligure au trecut, în timpuri preistorice,din Alpi, spre câmpiile Galiei, extinzând dominația lor, în epoca anteceltică, peste întreg teritoriul Galiei.(Arbois de Jubainville, mare istoric francez, ” Apres les Iberes, avant les celtes, ils (les Lygures) ont domine dans le pays, qu'on plus tard appelle Gaule” ; ” Les premieres habitants”. I.p.382.).

La Eratostene (sec.III î.H.), întreaga Penisulă Iberică poartă numele de ”Liguria”, iar Marea Mediterană, în părțile de sud ale Galiei, era numită la autorii greci ” Liytihon pelayos”(Strabon, Cart. II.4.4. ; 5.19 ; La Ptolemeau Cart. III.1.), iar la autorii romani ” Ligusticum mare”. (Columellae R.R. Cart VIII.2. ; Pliniu Cart. II 46.4.). Loire se numea Liger (râul ligurilor). Aquitania, provincia cea mai însemnată a Galiei, întinsă de la Liger până la Pirinei, senumea la început Aremorica (Pliniu IV.31.1.) ”Aquitania Aremorica antea dicta”.;La Iulius Caesar - ” Armorica” (Bell. Gall. ” Cart. VII.75.).Ligurii erau menționați în legile longobarzilor ca ” arimani”.

Până târziu în Evul mediu, în părțile meridionale ale Galiei se vorbea" lingua romana" – cu o vechime îndepărtată. În Evul Mediu, pe teritoriul meridional al Galiei se vorbea limba rustică – priscă- vulgară romană (mult mai veche decât romana – latină clasică) şi se numea " Langue d' Oc".

Unul dintre triburile ligure care trecuseră din Galia peste Pirinei, apare în iscripțiile romane ale Hispaniei cu numele de "longeidoci" (longei daci) populație cândva foarte extinsă în Galia meridională, mai ales în regiunile locuite de " volci", şi care a dat numele teritoriului " Langue d'Oc".

Unul dintre triburile care ocupau teritoriul Aquitaniei (vechea Aremorica) se numea "datii"(dacii). A se vedea pe harta lui Ptolemeu C1., DACIA, menționată cu majuscule şi DATIA (singura denumire în afara de EUROPA scrisă cu majuscule. (Pliniu, Cart. IV.109) Ptolemeu C1. "Graphia" I.206).

In epoca anteceltică, pe întreg teritoriul Galiei se vorbea aceeaşi limbă latină rustică (priscă). În părțile de nord ale Galiei, însă, în urma contactului cu celții şi germanicii, care îşi realizaseră dialectele lor, au apărut mai multe dialecte.

În apropiere de " datii", în părțile sudice, spre Toulouse, exista aşezarea" Sarmati"
(Tabula Peutingeriană, Segm.II.1.2.).

O altă grupă de daci, numiți de geografii greci "deciates" sau "deciani",locuiau lângă Alpi maritimi. Deciații formau un trib războinic şi iubitor de liberate.

Ei au angajat primele lupte cu romanii în Galia şi Pliniu cel Bătrân îi numără printre cele mai faimoase popoare ligurice.(Pliniu, Cart. III.7.1.).

Pe lângă coastele Mediteranei, până la Pirinei, locuiau " Volcae Arecomicii" (Volcae Aremorici).

Romanii, până în timpul lui Augustus, numeau coastele meridionale ale Galiei " Provincia romana". Volcii aremorici se bucurau de autonomie, chiar şi în timpul dominației romane. Se administrau singuri, după legi proprii, nesupuşi guvernării romane a provinciei. Strabon, Cart. IV.6.4.).

Tot din perioada anteceltică existau denumirile topogafice: Ardelay, Arlelles, Ardelu, Ardeuil, Ardillats, Ardilleux, Ardillieres purtate până astăzi de unele comune de pe teritoriul meridional al Franței. (Junin, " Dict.d.communes de France", 1851.p.19), O comună cu numele "Ardauli" se afla şi în Sardinia. (pr. Cagliari = Oristono).

În părțile de apus ale Alpilor, se exploatau minele pe teritoriul Galliei meridionale, unul din cele mai importante centre miniere fiind " Rhoda" (denumire de origine pelasgă), de la care derivă numele Rhodanului (Ronului). În apropiere era localitatea "Boxs" (ani)= cărbunari, rom.bocşă = cărbunărie) (C.I.L.vol.XII.nr.1783).

O altă localitate, mai la sud, apărea în geografiile vechi ca "Taruscon" (Tarascon) (Strabon, Cart.IV.1.12.). In aceeaşi regiune muntoasă a Alpilor, lângă " deciați", trăia tribul " albioeci" (Strabon, Cart.IV.6.4.), iar dincolo de Rhon, lângă " Volcae Arecomici", erau "helvii".

În regiunile metalifere cele mai bogate din Ardeal (România) există localitățile : Ruda, Rodna (cu mine celebre de argint, numite în Evul Mediu ” Rhodana”, Bocşa, Bocşani, Trascău, Albac, Ilva Mare (lângă Rodna). Legate de limba aremorică-pelasgă, erau şi localitățile : Alba, Boxsani, Piscenae, Raurica, Rhoda, Ursulae, Vadum Sabatium (în rom. Vadul Săpat), Vesuna ; fluviile : Arauris, Argenteus amnis, Varus ; munții : Albia (Strabon, Cart. IV,6.1.) Gaura (”Itin. Hierosol. ” p. 555), Mancelus (Muncel), Matrona, Stura (Plinius, Cart.III.204), Vesulus (muntele din care izvoreşte râul Pad (Po). (Plinius, Cart.III.20.3.).

Un trib din Aquitania, stabilit lângă râul Oltis (azi Lot), apare cu numele de ”cocosates”. Omonime, pe teritoriul locuit de români : Alba, Bocşani, Peşteana, Ruda, Ursoaie, Gaura, Muncel, Stura, Cocoşați şi Vesul. Arauris este acelaşi cuvânt cu românescul Râuri.

Vechile populații ale Galliei spuneau ”marga” pământului calcaros şi lutos (Pliniu, Cart. XVII.4.1), folosit la îngrăşarea arăturilor, acelaşi cuvânt fiind folosit şi de români. Pentru legume, în Gallia aveau cuvântul ”legumina”-”legaria”(Varo R.R.Cart.I.32.).

Pe o inscripție descoperită pe teritoriul volcilor arecomici, scrisă cu litere pelasge, apare cuvântul ”dede” = dedit (dedicat) (Monin, ” Monuments d’ancienns idiomes gaulois”, Paris, 1861.p.17). Toate aceste cuvinte aparțin aceluiaşi dialect arhaic, pe care-l mai vorbeşte şi astăzi (cu unele transformări), poporul român de la Carpați.

În concluzie, originea geografică a celor mai multor triburi de pe teritoriul Galiei meridionale (Franța), provine de la munții şi şesurile Daciei vechi.

PENINSULA IBERICĂ

Înainte de ” liguri ”, alt trib pelasg important locuia pe teritoriul Galiei meridionale, începând de la Rhon ți pâna la Pirinei, ” Iberii ” .

Intervenind invazia celților, o parte dintre ligurii de la Alpi şi de la Rhon, împinşi de celți, ocupă locurile iberilor din Gallia meridională şi îi alungă pe aceştia dincolo de Pirinei, în Peninsula Iberică. Iberii din părțile de apus ale Europei formau şi acelaşi popor cu iberii de lângă Caucazul asiatic. (Apolodor fragm.123 şi 161) după el, iberii de lângă Caucaz ar fi fost un popor emigrat din Iberia, de la Pirinei.(cf. Varro, la Plinius, Cart.III.3.3).Despre iberii de la Caucaz, Tacitus scrie în ” Analele” sale : ” Iberii şi albanii (din părțile de răsărit ale Mării Negre), locuiesc tinuturi muntoase şi s-au obişnuit cu greutățile şi cu suferințele. Ambele ramuri erau pelasge. Şi vechile genealogii etnice considerau pe iberii de apus drept frați buni cu locuitorii primi ai Italiei. (Isidor, ”Orig.”Cart.IX.2. ; 26-29: ”Filii igitur Iahpet…Iuvan a quo Iones…Tubala quo Iberi qui et Hispani; licet quidam ex eo et Italas suspicentur. ”

În timpurile romane, numele iberilor din Peninsula Iberică dispăruseră aproape total. Când legiunile romane pătrund pentru prima oară pe pământul Hispaniei, această era ocupată de populații de păstori, agricultori şi mineri din vechea familie a pelasgilor iberici.

Noi serii de migrații erau formate din triburile şi ginţile : Albocenses, Ambirodaci, Ablaidaci, Avlaidaci, Arevaci, Argeli, Aurienses, Barbarium, Berones, Bibali, Bursaonenses, Calnici, Comanesciqi, Cosetani, Dagences, Deciani, Ergavicenses, Gruii, Ilergetes, Ilaraugatae, Ossigi, Indigetes,Lacetani, (Letani), Longeidaci, Lunarii, Peleondones, Orientes (Aurienses), Turdetani, Turduli, Tarragonenses, Vaccaei, Vascones, Virvesci, şi Vloqi (Vlachi-Vlohi -Valahi). Între toate aceste triburi, cei mai importanţi, ca număr şi stare socială, erau turdetanii. Erau stabiliţi în părţile meridionale ale Peninsulei Iberice, în regiunile de astăzi ale Sevilliei şi Granadei. Turdetanii se ocupau mai ales cu exploatarea minelor de aur, de argint, de fier şi de staniu. (Strabon, Cart.III.2.3.) şi formau acelaşi popor cu turdulii-" Turdulii veters" din Lusitania (Portugalia) (Plinius, Cart.IV.35.1).

Turdetanii, spune Strabon, sunt cei mai învăţaţi dintre toţi hispanii. Ei se folosesc de gramatică : au o descriere a tradiţiilor proprii, istorice; au poeme şi legi scrise în versuri vechi, după cum spun ei, de 6000 de ani (Strabon Cart.III 1.6). După nume, moravuri, ocupaţii şi particularităţile idiomului lor, turdetanii se dovedesc a fi din răsăritul Europei, de la Carpaţi. (În cazul în care erau urmaşi direcţi ai supravieţuitorilor Atlantidei, s-au refugiat în timpul glaciaţiei Wurm, în Spaţiul Carpatic. M.AL.Orescu).

Urme ale vechilor lor locuinţe şi ecouri ale numelui lor se află şi astăzi în Transilvania şi Ungaria (pe atunci Pannonia dacică).

Turda (ungureşte Torda) este unul dintre cele mai vechi oraşe ale Transilvaniei. (În jurul Turdei s-au găsit obiecte din epoca de piatră.

Situată lângă poalele munţilor auriferi ai Transilvaniei şi pe malurile râului Argeş (Aureus), Turda a fost timp de trei secole(XIV-XVII) capitala legislativă a Transilvaniei", desigur pe baza unei vechi tradiţii istorice. Turdetanii se mai numeau " turdi" şi "turtulani" (Şt. Byzantinul "Toirditania".

În Peninsula Iberică exista şi o regiune numită " Turta".(Turtam regionem dicit Cato apud Charisium", 2.p.190 (Mullerus, " Ptolomaei " Geogr, "I.107).

De aceleaşi origini se leagă şi numele altor localităţi carpatice. Două sate de pe valea Mureşului se numesc "Turdaş", unul lângă Orăştie şi altul aproape de Aiud, Orăştie fiind una dintre cele mai importante aşezări neolitice din Transilvania. (Goos, "Chronikd.arch. Funde Siebenburgens "p. 56-59). Un al treilea sat "Turda" se află pe Valea Someşului, în nordul Transilvaniei. Alte trei sate cu numele " Turda" sunt în comitatele Bihor, Becheş şi Zapolţi. Alt sat "Tordat" (comuna Iaurin), " Tordacs" (comuna Alba Regală), "Turdanisch"(Carintia), toate indicând direcţiile migraţiilor migraţiilor turzilor (turdetanilor) peste Pannonia, către Alpi şi Pirinei. Patronimul "Turda" este răspândit pe Valea Arieşului (Transilvania).

În nordul Penisului Iberice, cele mai celebre mine figurau, în epoca romană, sub numele de ” Metalla Alboc” (ensia), în Transilvania(comuna Albac) cu locuitori mineri la mine de aur. Din aceste locuri izvoreşte râul Arieş.

Între populațiile hispanice locuitoare la poalele Pirineilor, cei mai viguroşi, iubitori de libertate şi mai bine organizați sub aspect militar erau ”pelendones”. (Pliniu Cart.III.4.10 ; Ptolemeau Cart. II.6.53. şi 55). Erau stabiliți lângă izvoarele râului Darius (Duero) şi au purtat lupte contra romanilor, împreună cu vecinii lor, ” arevacii”. Numantia, centrul puternic de apărare, a fost distrus de romani în anul 133 î.H.

Peledonii din Peninsula Iberică erau acelaşi popor cu ”peledonii” Daciei. (Tabula Peutingeriană Segm. VII.4.). Localitatea Pelendona este menționată în Tabula Peutingeriană, localitate aflată în Dacia Malvensis, pe drumul spre Amuria (Gura Motrului), către Romula (Reşca).

În apropierea peledonilor hispanici se afla oraşul ”Uxama”, menționat de inscripțiile romane, vechii lui locuitori fiind originari din răsăritul Europei, de pe teritoriul Sarmaților. Uxama era un oraş înconjurat cu ziduri sarmatice, iar locuitorii lui aveau obiceiuri sarmate. (Silii Italici, ”Pun. ”Cart. III.v.384 şi urm. ”Sarmaticos adtollens Uxama muros”, ” Uxama Argelae” (Ptolemeu Cart.II.c.6.55).

Pe o incripție latină din Lusitania se menționează o femeie”Cornelia”…Uxame (n) sis Argelorum” (din Uxama Argelae). (C.I.L. voII.nr.4306.).

Uxamenii îl venerau pe Hercules (C.I.L.vol. Iip.387). Wolff, în articolul ” Die Landesnamen Siebenburgens” spune : ” Das rumanische Ardial-Ardeal ist der uralte Lansname Dakiens…und das magyarische ”Erdel” ist eine blosse Nachbildung des Ardeal”. (Koresp.-Blatt.d.hereines f.sieb. Landeskunde,X.50.).

Aceşti locuitori din Uxama aveau numele personale cu terminația ”o” : Arraedo, Atto, Crastuno, Dacilico, Eburaneo, Magulio, Ranto, Urcico, numiri de ginți sau triburi date cătunelor : Calnici, Coronici, Coroneşti, Comenesciqi. (C.I.L.vol II, p. 387). Pe teritoriul apusean al Țării Româneşti, nume de cătune şi comune : Câlnic, Corneşti, Corobeşti, Comăneşti, satul Erghevița, omonim cu Ercavia (Ergavicenses, Ergevicenses din Tarraconia C.I.L.vol. Iip.387).

Triburile hispanice emigraseră de pe teritoriul Olteniei de astăzi.

În afară de Numantia, renumita capitală a pelendonilor în Hispania Tarragonense, era şi ”Sagunt”, pe țărmul M. Mediterane, locuitorii având tradiția că străbunii lor au emigrat în timpuri îndepărtate, din răsăritul Europei, din ”Ardea” din nordul Istrului (Dunărea), de care aminteşte în istoria lui şi Alexandru cel Mare. (Strabon Cart.VIII.5.9.) : aceeaşi Ardea din care îşi trăgeau originea locuitorii din Uxana Argelae (Argelum) –Uxena – Uxana.

Ausonii (oşenii maramureşeni), ”Ausonia Saguntus”, la Titus (XXI.7.14.), ca şi ausonii din Apulia (Italia) al căror strămoş era Atlas (reprezentat ca susținând globul pământesc, pe un vas din Apulia şi pe o oglidă etruscă de la Vulci.

(Daremberg ” Dic.d.ant.v.Atlas”). (Această metaforă cu Atlas vrea să spună că acest erou învăţat deţinea cunoaşterea lumii; tot o metaforă reprezintă şi lupoaica etruscă, iniţial fără cei doi gemeni, Romulus şi Remus, apoi aceştia fiind adăugaţi la romani, care ştiau prea bine că ”mama-obârştie” era lupoaica- lupul daco – getic, din care au descins celelalte popoare pelasgo-latine şi Eturia şi Roma.)(M.AL.Orescu).

Triburile liguro-dace trecuseră prin regiunile Alpilor şi ale Galiei meridionale, în Peninsula Iberică. ”Longeidocii” din Peninsula Iberică aparţineau populaţiei numeroase a volcilor din Galia meridională (volci-volhi-vlahi), unde denumirea geografică de Languedocia – Langue-d'oc este cunoscută, numindu-se Languedocia până în Evul Mediu.

Couneidoqii au denumit muntele Caunus din regiune pelendonilor ; arronidaccii erau tot dadci-arimi.(C.I.L. vol. II. Nr.2697).

Este clar că pe teritoriul Peninsulei Iberice exista o veche populaţie de origine daco-getică şi illirică (înrudiţi), fapt dovedit de oraşul ” Deciana”, la poalele Pirineilor; patronimele: Decianus, Davus, Docius, din inscripţiile hispane şi tribul ” dagences” (dagenses), ”dagae” fiind numele dacilor orientali de pe Tabula Peutingeriană.

În poemul epic german ” Rabenschlacht”, este menţionat Tubal, strămoşul legendar al populaţiilor prime hispanice, sub numele de ” Tibalt von Siebenburgen (Transilvania). (Grimm, ”D.Heldensage”, 104, 212).

Aceeaşi provenienţă şi origine geografică aveau triburile ” iler-getes” (ilarangatae). (Plinius şi Titus - ” Ilergetes” la Strabon şi Ptolemeu - ” Ilergetae” ; la Hecateu ” Ilaraugatae” fram.15) şi ”misgetes”.

Două oraşe din Peninsula Iberică, unul din Baetica, altul din Tarraconia, aveau numele” Iluro”. Al treilea oraş ”Iluro”, era dincolo de Pirinei, în Aquitania, cu o populaţie din Illyria - ” Ilercaones”(la Titus), ” Hercaonenses” (la Caesar), Illurgavonenses : Caunii, (la geografii greci). Chaones erau în vechime unul din principalele popoare. Ilercaonii, un trib emigrat, de illirocaoni şi în apropiere de ei, Muntele Caunus, din care izvora râul Durius. Înrudiţii cu caonii erau ” couneidogii” (caunodacii). O monedă ”barbară” din regiunile inferioare ale Dunării a purtat inscripţia ” COVNV”, o alta ” COVNVS”. (Arhiv.d.Ver.f. sieben Landskunde”, H.F.XIV.85).

De la Dunărea de Jos (de la cataracte la vărsare) erau şi ”indigetes”(sindi-getae)şi misgetes (myso-getae); Illergeţii şi indigeţii erau vecini, sub şi poalele Pirineilor, ca naţionalitate omogena. În luptele lor cu romanii, au avut aceeaşi istorie şi soartă. Oraşul principal al indigenilor se numea Deciana. (Ptolemeau Cart.II,6,72); Ravennas ”Deciana” şi ”Diciana”).

Şi Tarranconi, tarraconenses, tarcani proveniţi din Carpaţi. Sate cu numele ”Tarkanz” (Tarcaia), în comitatele :Bihor, Heves, Zemplion, Borsod şi dincolo de Dunăre, şi în comitatele : Iaurin şi Tolna. (Lipszkz ”Re,.loc. Hungarie” p.672).

A mai existat o altă gintă pelasgă, în Hispania, numită” Vloqi = Vlaci.

Pe o inscripţie de mormânt din Tarraconia, descoperită în apropiere de Madrid, este menţionat un ” Britto”, fiul lui Daticus, din ginta vlaquilor.(C.I.L.vol II.nr.6311).

Aceştia erau populații pelasge, stabilite şi în Elada, Thracia, Illyria, Scythia. Populațiile războinice din nordul Peninsulei aveau obiceiuri comune cu cele ale galilor, scythilor şi thracilor. (Strabon ” Geografia” Cart. III.4.17).
Un promontoriu al Hispaniei de nord se numea, în geografie veche, ” Scythicum”(Mela, Orb. Descr. Cart.III.1.).
”Concanii”, care formau în Cantabria un trib independent, erau massageți (scythi) (Silius Ital. 1..III.v.360-61.) Cantabrii foloseau fluierului pastoral şi trâmbița, la hotare, pănă noaptea, târziu (Strabon, Cart.III.3.7.). ”Callacii” din apusul Pirineilor, aveau jocuri cu strigături în versuri, petreceri sociale (Sillius Ital. Cart. III.v. 345 şi urm). Femeile hispane purtau haine brodate cu flori şi văluri pe cap (marame) (Strabon Cart. III.3.7. ; 4.17.).
Vechile populații hispanice aveau aceeaşi limbă latina-vulgară-priscă (bătrână), ulterior coruptă de cuvinte celtice, greceşti şi microasiatice. Limba turdetanilor, în timpul lui Strabon (sec.I.î.H) era aproape o latină italică. (Strabon ”Geogr.Cart . III.2.15.).” Tacitus menționeză în”Analele istoriei” că în timpul lui Tiberiu, un țăran din Tarraconis (țara conilor) vorbise în fața tribunalului roman, în limba părinților săi ” Sermone patrio”.. Titus relatează două covorbiri avute în anul 209 î.H., de către Scipio Africanul, în Hispania : una, cu soția lui Mandonius, un frate al regelui ilergeților şi alta, cu un principe celtibar, Allucius, a cărui logodnică, de o frumusețe extraordinară, a fost adusă la Scipio. Titus Cart.XXXVI.c.49-50), conversații purtate fără interpret.

La triburile hispanice existau localitățile : Alba, Argenteola, Arsa, Arsi, Baniana, Banienses, Blanda, Blandae, Ceresus, Ceret, Lancia Plumbarii, Plumbaria, ins. Rhoda (Rhoda), Turbula, Urson, Ursoane,Vesperies ; munții Argenteus mons, Cuncus promont. (Plinius Cart.IV.35.4 ; Strabon Cart .III.1.4), Lunarium promont fluvii : Alba, Florius, Pisoraca (C.I.L.vol.II nr. 4883).
Terminologia metalurgică a triburilor hispanice, reflectată în nume de aşezări : Argentcola, Argenteus mons (munte), Baniana(în Turdetania), Banienses (în Lusitania) (tit.nr.760), (Bania, la românii din Transilvania (banie, baie), locul unde se extrag metalele. În Lusitania era şi râul Baenis (Srabon III.3-4). Altă aşezare a Hispaniei, Baenae avea denumirea de Valebanae ți pe teritoriul Galliei (Ausonii din Transilvania (oşenii), primii aşezați şi în Peninsula Italică).

Denumirea ” alutatium” semnifică ” aur aflat pe suprafața pământului”(adus de aluviuni”. (Plinius XXXIII.21.) (aurum inventum) : ”aleutia” – minele în care se folosea apa pentru spălarea şi alegerea aurului din substanțe de altă natură : aceleaşi cuvinte au existat odată şi în Dacia (Pliniu Cart. XXXIV.47.), ca dovadă, numele Oltului – Alutus, în care odată se spăla aurul cel mai bun ”balucem ” (balux s. baluca)- ” grăunțe mai mici de aur din nisipul râurilor” – rom. ”beuță”= pietricică albă, adusă de curentul apelor; ” palacras (palacra) ” bucăți mai mari de aur masiv”.(Plinius Cart. XXXIII.c.21).

Un sanctuar dedicat ” Lunii luminătoare” (Strabon Cart.III.1.9.) al Dianei sau Luna, cu epitetul de” Lucifera”, la Cicero (N.D.III.17).Un sanctuar era dedicat de către locuitorii din Hispania meridianală, numindu-se ” Lucem dubian” (duvian = divină(în dialect hispan.

Scrierea limbii hispanice a populațiilor din Tarrasconia (C.I.L.vol.II.nr. 4424, 4318) era aceeaşi cu vechea scriere a Daciei, ale cărei nume s-au păstrat până astăzi la plutatşii români de pe malurile Bistriței, şi Dacia fiind moştenitoarea civilizației (şi scrierii) atlante, descoperirile de M.AL.Orescu în peştera Altamira-Spania.

În timpul lui Pliniu cel Bătrân, 50 de oraşe ale Hispaniei aveau cetățenie romană -
” jus Latii antigui” sau ”veteris”.(Pliniu Cart. III.3.1.) 4.1. ;IV.35.-5), iar în anul 75 d.H., împăratul Vespasian a acordat cetățenie romană întregii Hispanii. (Pliniu Cart.III.4.15).

Peninsula Iberică avea o populație de origine latină (priscă), preexistentă cuceririi romane. În concluzie, pelagii emigranți în mare parte de la Carpați, au fost cei care au readus civilizația (atlantă) în Galia meridională şi în Hispania.

ADEVĂRUL ZILELOR NOASTRE

Răzvan Voicu

După revoluția din decembrie 1989, la care am luat parte riscându-mi viața, fără însă a-mi lua vreun carnet de revoluționar cum au fost mulți alții care nu s-au implicat în vreun fel, şi fără să câştig ceva din acest eveniment major, pentru că nu asta a fost intenția mea de a mă îmbogăți, în România noastră totul a început să se deterioreze, să se înstrăineze şi lucrul cel mai grav este că datorită

infractorilor de tot felul, spiritul românesc a început să dispară din mințile românilor.

Nu mai este o noutate că foştii activişti sau securişti sunt “ onorabili “ deputați sau senatori, miniştri sau reprezentanți ai societății civile.

În mare majoritate cei ce au prins revoluția din decembrie 1989 şi erau trecuți de prima tinerețe, erau oameni corecți, muncitori şi la locul lor, dar nu aveau nici un simț civic şi educație politică, erau dezbinați şi neorganizați în vreo formațiune de luptă politică, adică, se auto marginalizau din punct de vedere civic şi politic fapt ce ne-a costat mult pe noi toți, dar mai ales, pe noi ceilalți care eram la prima tinerețe în momentul desfăşurării revoluției din decembrie 1989 şi care nu eram îndoctrinați irecuperabil de Partidul Comunist Român.

Din cauza lipsei aproape totală de implicare civică şi de percepere a politicii cu adevărat constructive pentru țara noastră, această masă de oameni a putut fi uşor influențată şi manevrată de foştii securişti şi activişti de partid care dintr-o dată s-au schimbat în democrați.Vreau să subliniez că nu chiar toți activiştii de partid şi securiştii au fost oameni care au făcut rău voit, un mic procent dintrei ei nu au facut rău, dar numai un mic procent. Aceste lucruri eu le-am spus şi în comunism, cu câțiva ani înainte de revoluția din decembrie 1989.

În majoritate, aceşti oameni care erau trecuți de prima tinerețe la revoluție, aveau unde să stea, deci aveau o casă şi nu şi-au pus problema niciodată, că urmaşii lor, la un moment dat, nu o să-şi permită să-şi cumpere nimic deşi mulți meritau şi merită acest lucru şi o să fie nevoiți să emigreze sau să trăiască în săracie în propria lor țară.

Această fugă de răspundere şi neimplicare civică pentru viitorul lor, dar mai ales pentru generațiilor viitoare, a majorității celor trecuți de prima tinerețe în timpul revoluței din 1989, sunt datorate în primul rând educației “ revoluționar socialistă“ care făcea din oameni nişte simple marionete fără personalitate civică, nu mai spun politică. Mulți dintre aceştia erau cumsecade şi profesionişti în domeniile lor. Eu nu acuz pe nimeni, dar acesta este adevărul istoric. Mulți dintre aceşti oameni despre care am vorbit merită tot respectul, dar i-au cam ajuns şi pe ei greutățile pensionării sau a salariului de nimic pe care-l au, despărțirile de cei dragi care au emigrat, a nebăgării în seamă de către politicienii aleşi de ei etc. În general, aceşti oameni despre care am vorbit, care în esență ar fi meritat un viitor mai bun, au ajuns în situația ca singurele bucurii să fie bârfa de bloc sau de uliță comunală, bârfa fotbalistică şi cea politică, şi cea mai mare importanță, vizionarea programelor TV, adică o mare îndoctrinare, bineînțeles posturile publice sau private fiind conduse de foştii securişti sau activişti de partid. Revoluția a izbândit datorită zecilor de mii de tineri cu adevărat curajoşi şi dornici să schimbe un sistem anacronic şi dictatorial şi câtorva mii de oameni mai vârsnici cu concepții liberale interbelice sau oricum anticomunişti convinşi şi nu de marea masă a oamenilor care s-a arătat curajoasă numai atunci când lucrurile erau clare. Curajul maselor de oameni nu înseamnă şi curajul individual. Suntem o Națiune care avem destui laşi şi trădători, dar avem şi destui oameni adevărați.

Din cauza laşității civice şi a neînțelegerii evenimentelor politice, a majorității populației României, politicienii noştri, în majoritate, îşi permit să te fure pe față, să-şi bată joc de tine la televiziunile publice, să-şi etaleze luxul exorbitant realizat din bani publici, adică din banii noştri, a contribuabililor. Cine să-i pună la punct, cine să-i trimită acolo unde le este locul, după ce au făcut atâtea nedreptăți, câțiva politicieni mai corecți, o parte din judecătorii noştri, o parte din serviciile secrete, o parte din poliție sau câțiva tineri curajoşi care vor să schimbe structurile corupte şi învechite? Unde sunt tinerii aceeia din perioada revoluției de la 1848, de la războiul de independență 1877, de la Marea Unire de la 1918 ca să nu mai zic cei din perioada interbelică pentru care apărarea Națiunii Române reprezenta totul? De ce credeți că aceşti tineri au fost exterminați primii de către comunişti? Deoarece, ca şi astăzi, tot ce înseamna tânăr cu găndire corectă, cu simț civic dezvoltat şi naționalist moderat trebuia eliminat.

Singura şansă pentru aceşti tineri corecți şi luptători o reprezintă conlucrarea cu românii adevărați din diasporă care prin forța şi eficacitatea lor sunt în stare să învingă forța malefică şi distructivă a majorității politicienilor noştri şi a acoliților lor. Cu ocazia aceasta, fac un apel la diaspora româneasca să sprijine România direct şi necondiționat, implicându-se în redresarea țării, pentru că această diasporă reprezintă o forță din toate punctele de vedere.

Situația actuală a României este extrem de grea, fără asemănare în istoria ei şi la prima vedere fără ieşire, fără izbândă. Dar nu este aşa! Continuitatea istorie noastre naționale, care are destule mii de ani, va invinge orice obstacol iar noi românii vom renaşte şi vom fi din nou pregătiți să luptăm pentru a crea o nouă Națiune Română sau poate Daco-Getică puternică şi de neînvins pentru că vom fi sprjiniți de surse energetice neştiute şi nebănuite ale istoriei noastre naționale. Modelarea caracteristicilor spirituale ale unui popor şi mai apoi ale unei națiuni nu o poate opri sau extermina nimeni şi tot timpul se va arăta acolo unde te aştepți mai putin. Aceste lucruri vor fi înțelese numai de aceia care se implică prin diverse moduri în izbânda românismului.

Sunt şi cazuri când popoarele sau națiunile decad şi nu mai reprezintă gloria de altă dată, dar sunt cazuri mai grave când nu se mai regăsesc în identitatea ancestrală lăsată de străbuni. În acele momente ar trebui să vină o puternică sursă de energie consevatoare de la generațiile anterioare care au făcut cinste țării respective, dar din păcate nu tot timpul este aşa. România după revoluție a fost un adevărat El Dorado pentru securiştii şi escrocii autohtoni şi străini, pentru că în majoritate românii nu erau pregătiți, nu înțelegeau escrocheriile lor, tocmai a celor care i-au terorizat zeci de ani. În majoritate, politicienii români sunt nişte diletanți şi trădători, dacă îndrăzneşti să le spui în față şă-şi vadă de treburile lor pentru care au fost aleşi şi plătiți din bani publici te amenință imediat cu aroganța prostului şi te trag la răspundere cum de ți-ai permis să le spui aşa ceva.

Când unei națiuni îi scoți în evidență numai greşelile, aşa cum se întâmplă în cazul Națiunii Române, dar nu numai, este clar că acelei națiuni i se pregăteşte deznaționalizarea. Nici o populație, popor sau națiune nu are cum să aibă numai defecte, mai are şi calități.

Crearea de zone independente din cadrul unor State Independende observ că este o practică foarte profitabilă pentru forțele oculte dar şi pentru marile forțe financiare ale Lumii. Singurele forțe care se mai opun întunericului Planetar sunt adevărul din sufletul oamenilor şi Statele Naționale Unitare. Pentru desprinderea unei regiuni dintr-o țară, în acea zonă sunt sprijinite elementele sociale locale negative: trădători, minoritari separatişti, ratați irecuperabili, materialiştii fanatici etc. Elementele sociale valoroase si naționaliste din regiunea respectivă care ar urma să fie regiuni autonome, vor fi eliminate brutal pentru că încurcă afacerile nelegiuiților. Renunțarea, în statele puternice şi dezvoltate la pricipiile morale pe care s-au bazat, în majoritatea timpului, de-a lungul istoriei lor, în favoarea intereselor regionale şi implicit materiale cu privire la micile state europene şi nu numai, a dus la crearea unei neîncrederi generale printre micile state ale Lumii.

Renunțarea aşa de uşor la istoria unor state, chiar mai vechi decât cei ce impun astfel de lucruri şi impunerea de noi regiuni sau țări sintetice pe harta Lumii, după părerea mea va avea perturbări politico-sociale grave, cu efecte incalculabile în plan mondial.

Numai că, cei care vor să transforme naţiunile în mase amorfe de oameni fără identitate şi implicit fără personalitate, trebuie să ia aminte că mai degrabă poţi conduce, cu profituri, oameni care aparţin unei naţiuni decât oameni ce nu aparţin nimănui, care nu cred în nimic, în afară de bani.

Îndoctrinarea materialistă a oamenilor după primul război mondial a fost făcută de forţele negative Planetare, cu o perseverenţă diabolică pentru că numai aşa se putea realiza Statul Omogen Planetar şi implicit robotizarea aproape totală a oamenilor. Aproape toţi oamenii au ajuns să alerge numai după bani. Specularea de către omogenizatorii şi finanţiştii mondiali a defectelor omeneşti, unul dintre ele fiind materialismul, a făcut din majoritatea oamenilor nişte sclavi nedeclaraţi ai banilor care sunt în stare să trădeze pe oricine pentru ei, să nege adevărul istoric, mai grav să nu-l ia în seamă. Adevărul cât şi noţiunea de naţiune sunt puse la zid, cum am mai spus-o de nenumărate ori, ele rămânând singurele obstacole în lupta cu omogenizarea socială planetără şi implicit cu aducerea la putere a forţelor negative, malefice şi distructive a sufletului uman.

Sufletul se sprijină pe valoarea pricipiilor! Anomalia gândirii unor etnici români ardeleni de a se separa de România pentru că spun s-au săturat de românii din sud şi est care să nu uităm le-au sărit în ajutor tot timpul, pentru că sunt fraţii lor ardeleni, nu este benefică românismului şi teritoriului naţional.

Am încredere în gândirea echilibrată a majorităţii etniei româneşti şi a unei părţi a etniei maghiare din Transilvania că nu vor fi momiţi şi apoi păcăliţi de unii lideri politici din interior dar şi din exterior, că separarea de România este singura cale de libertate şi bunăstare a lor.

Dacă ai proiecte fezabile şi eficiente, din orice regiune a României ai fi, primeşti bani de la comunitatea Europeană, deci poţi munci, deci poţi trăi mai bine, nu trebuie să doreşti separarea de orice fel ar fi. Nimeni nu are dreptul în România să ceară autonomie teritorială, nici dacă eşti din vest, nici din est, nici din nord, nici din sud. Cu mari sacrificii, s-a creat România de astăzi, dar cum am spus, sclavia banilor a început să-şi facă prezenţa şi în ţara noastră. Banii sunt necesari, dar până acolo unde se pierde moralitatea şi implicit identitatea naţională.

LEGĂTURA DINTRE RELIGIE, CREDINȚĂ ŞI ECOLOGIE

Răzvan Voicu

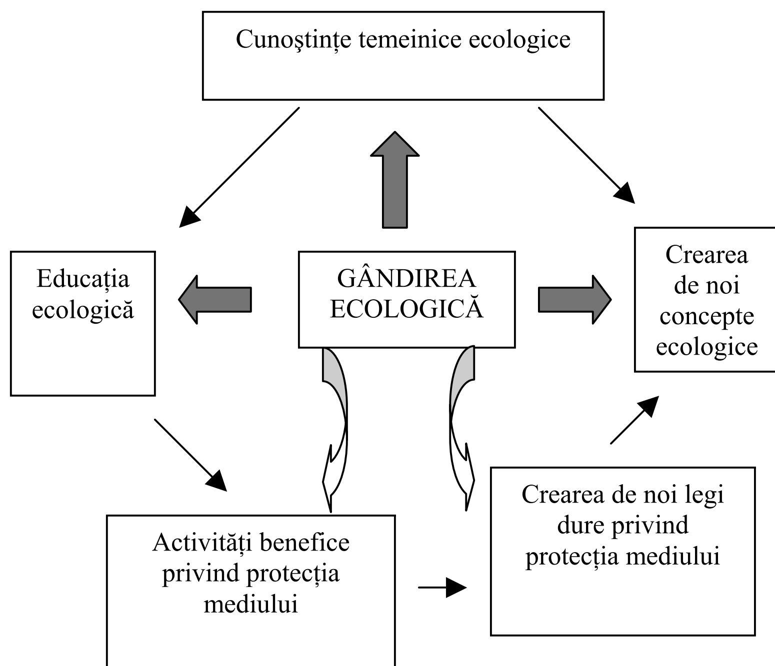
Cauzele forţelor transformatoare universale care au schimbat înfăţisarea sutelor de mii de stele şi planete şi a Terrei, făcând-o locuibilă au determinat în minţile oamenilor că numai forţele dumnezeieşti sunt capabile să realizeze asemenea fenomene. Oamenii au legat, din timpuri stravechi, elementele şi fenomenele naturale terestre dar şi extraterestre de o forţă divină dar acum ştim că multe din fenomenele transformatoare pământeşti au cauze şi efecte de natură ecologică şi nu numai.

Legăturile intra şi interspecifice din cadrul ecosistemelor de toate felurile determină cursul amplelor schimbări terestre dar şi acvatice.

Gândirea ecologică adevărată este o gândire nematerialistă, a sufletului curat, exact cum era gândirea primilor creştini care doreau să troneze cu adevărat binele în Lume. Gesturile filantropice privind mediul înconjurător a unor mari bancheri, a unor mari oameni de afaceri, a unor instituii, etc., sunt lăudabile dar sunt în multe cazuri doar pentru propria reclamă, ei existând în continuare doar pentru banii lor. Forța credinței creştine şi nu numai a scăzut foarte mult față de acum un secol, ca să nu mai spun față de secolele trecute ceea ce ne demostrează că mai trebuie adăugat ceva la ea şi anume credința ecologică. Cei ce simt şi cred cu adevărat în principiile ecologiei vor ajunge în scurt timp să respecte aceste principii, ca pe o religie, în care cred cu desăvârşire. Aici, în această credință viitoare, nu va conta, după părerea mea, dacă eşti creştin, musulman, hindus, budist,mozaic, etc, toți vor lupta pentru aceeaşi funcționalitate a Planetei, şi după părerea mea abia atunci oamenii se vor dezvolta cu adevărat, atât din punct de vedere moral cât şi tehnologic. Credința ecologică va avea în mod cert multe în comun cu relegia creştină şi nu numai. Bazele credinței ecologice trebuie scrise în mod inteligent, trebuie să se țină cont de mentalitatea omenească, de slăbiciunile şi calitățiile oamenilor şi mai ales de forma de aplicare a acestei credințe. Nu mai este mult şi puterea banilor va domina Lumea, inclusiv lumea bisericească. Ăsta este adevărul. Oamenilor le impui nişte lucruri importante prin două modalitîți: credință sau forță.

Puțini oameni au ajuns la nivelul de a înțelege cu sufletul fenomenul ecologic, deci având în vedere problemele grave de mediu, trebuie impusă gândirea ecologică.

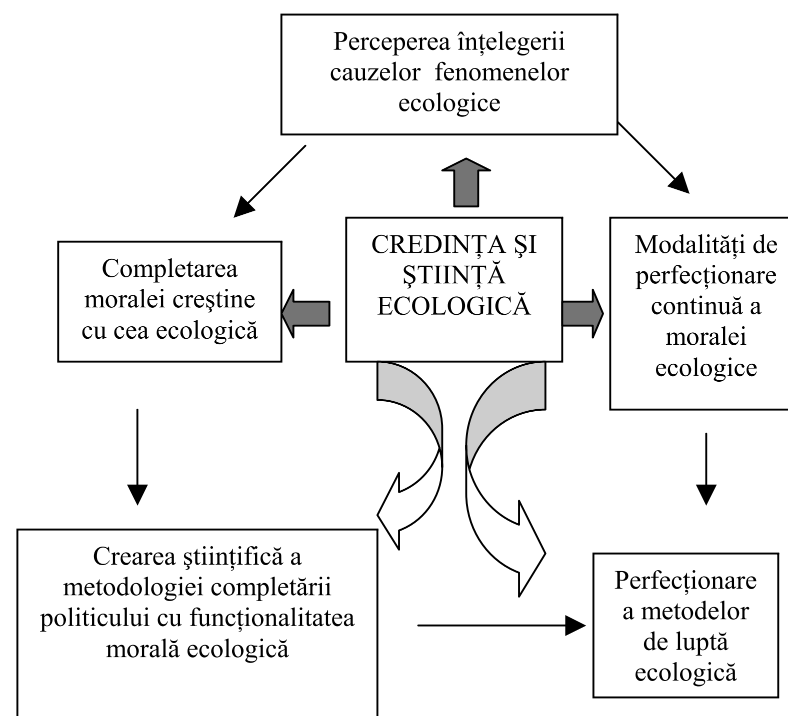
Singura şansă de redresare este o nouă credință adaptată timpurilor noastre, care să aibă energia necesară pentru a crea luptători veritabili ca la începutul creştinismului, gata să facă sacrificii pentru reuşita noii credințe şi anume a celei ecologice. Nu este în nici un fel o gândire mistică, ci pur şi o constatare cu privire la modul de gândire uman. Uitați-vă cu ce repeziciune se degradează Planeta noastră. Aproape totul este realizat într-o nepăsare totală privind mediul înconjurător iar soluțiile care se propun, au valoare, dar sunt punctuale şi sunt realizate contra cost şi pentru că trebuie. Poluatorul plăteşte, sunt de acord cu acest lucru. Dar distrugerile ecosistemelor care s-au realizat în zeci de mii de ani, cu sofisticatele lor functionalități, credeți că au preț? Când se va înțelege odată că banii nu au preț, că de fapt au preț în adevăratul sens al cuvântului numai pentru lumea materialistă în care trăim? Din păcate majoritatea oamenilor a ajuns să aibă un preț dar niciodată nu va avea preț ce a creat Natura!

După părerea mea, chiar dacă sunt destui oameni din ţările europene dezvoltate şi nu numai, care respectă natura şi au o educaţie ecologică, aceştia nu au credinţa ecologică despre care am vorbit mai înainte. Sunt mai multe argumente. Dacă guvernele ţărilor din care provin ar spune brusc că sunt obligaţi prin lege să doneze 50% din salarii şi câştiguri colaterale pentru o ecologizare eficientă a ţărilor lor sunt convins că aproape toţi ar înceta lucrul şi ar obliga guvernele să anuleze această lege, deci

ar decide până la urmă tot interesul material.

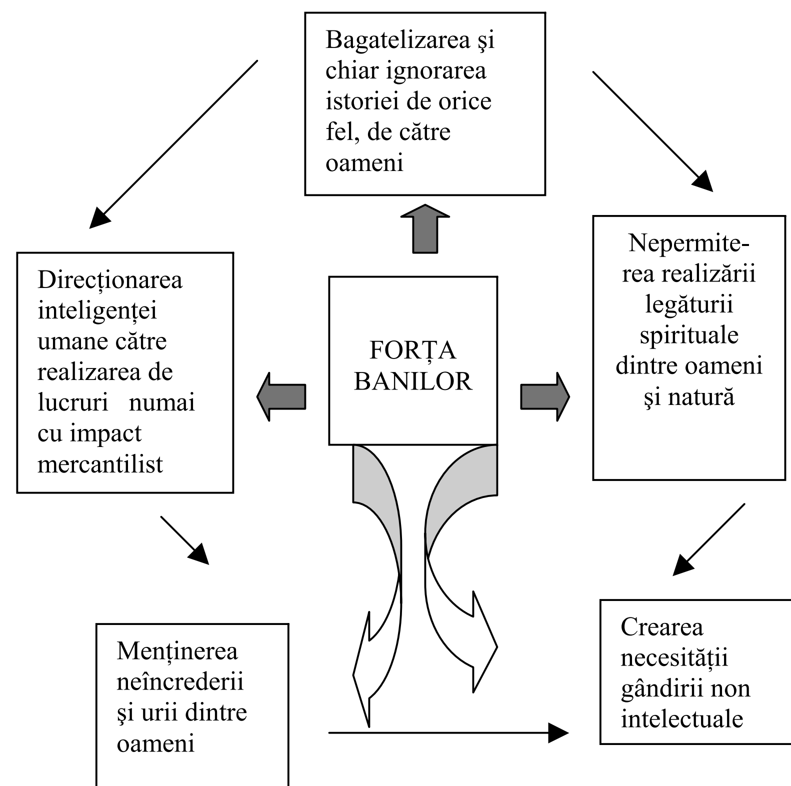
De aceea spun că realizarea unei credinţe ecologice în care în mod cert să existe şi o bază ştiinţifică cât şi realizarea legilor şi cărţilor care să exprime acest lucru în funcţie de gradul de cultură al oamenilor, sunt esenţiale pentru viitorul nostru Planetar. Ca simplu cetăţean, scriu aceste rânduri observând mentalitatea oamenilor şi încercând soluţii de redresare ecologica întâi prin spiritualitatea umană, după aceea prin legi foarte dure. Dacă nu vom încerca să înţelegem în profunzime aceste lucruri ne vom condamna singuri viitorul.

Arta, cultura, istoria ştiinţelor, istoria etc, sunt date la o parte prin impunerea abuzivă a gândirii materialiste de cei ce vor să distrugă civilizaţiile prin raportarea totului numai la materialism.”Libertatea” oferită de mirajul banilor nu reprezintă decât o amăgire a sufletului acolo unde mai există.

Specializarea omului modern numai pe un singur domeniu şi bucuria provenind numai de la ”realizările” materiale a dus şi va duce implicit la o deteriorare accentuată a gândirii profunde omeneşti.

Generaţiile tinere şi foarte tinere sunt crescute exact cum am mai relatat în rândurile de mai sus, numai pentru materialism şi din această cauză sunt incapabile să se mai conducă singure aşa cum au fost generaţiile secolelor trecute şi nu au decât un singur viitor: încadrarea în mentalităţi robotizate. Dar mai au viitor? Vor mai avea unde să trăiască, dar condiţii pentru cei valoroşi vor mai fi? Incheiem cu propoziţia: viitorul ne va demonstra. Nu putem decât să luptăm pentru continuitatea gândirii ştiinţifice şi libertăţilor spirituale şi a oamenilor.

Concluzii

Prin această carte, noi românii încercăm şi din fericire vom şi reuşi, spun asta din exemplele cărţilor anterioare, cât de cât să arătăm atât ştiinţific dar şi spiritual, că etnia română, majoritară în această ţară numită România, reprezintă o nişă istorică extrem de veche şi valoroasă în multitudinea civilizaţiilor pământene. Acest lucru supără, în mod cert, pe mulţi, dar cum am mai spus-o de nenumărate ori, să supere, pentru că noi nu ne facem decât datoria faţă de Naţiunea noastră. Menţinerea continuităţii istorice este singura sursă de protejare a idenţităţii naţionale şi singurul mod de a rezista schimbărilor ce se ralizează în Lumea întreagă.

Această carte, a fost realizată şi pentru a atrage atenţia diasporei pe care o respect şi îi înţeleg intenţiile benefice având în vedere progresul României, să se implice mai mult şi mai energic în schimbarea mentalităţiilor şi la înlocuirea foştilor ingraţi ai ţării atât înainte de 1989 cât şi după, cu oameni valoroşi şi curajoşi, crescuţi şi educaţi în occidentul adevărat, dar care simt cu adevărat româneşte, ceea ce este un lucru esenţial.

Autorul, cât şi colaboratorii săi, vă urează sănătate maximă şi puterea de a înţelege adevărul istoric.

Tipărit la

S.C. Nedea Print S.R.L., Bucureşti,
Tel: 021-685.0514; Fax: 021-771.27.30
Mobil: 0744.384.598
E-mail: nedeaprint@hotmail.com

ISBN: 978-973-0-05572-6